

تحلیلی بر عملیات هدف‌گیری پهپاد آمریکایی

در ساعت ۴:۰۵ صبح پنجشنبه مورخه ۳۰ خرداد ۱۳۹۸ یک فروند پهپاد آمریکایی پس از اختار مرکز فرماندهی و کنترل قرارگاه پدافند هوایی اجا توسط آتش سامانه پدافند هوایی نیروی هوافضای سپاه پاسداران انقلاب اسلامی هدف قرار گرفت و ساقط شد. ۴۷

در گزارش پیش‌رو با بیان شرایط و عوامل حاکم بر اقدام انجام گرفته و نیز نکات تاکتیکی، عملیاتی و راهبردی و تبعات ناشی از این واقعه که در نوع خود در جهان بی‌سابقه است، بررسی فنی صورت گرفته است.

قبل از آن لازم است شرایط عملیاتی حاکم بر کلیه سامانه‌های پدافند هوایی را بصورت اجمالی تشریح نموده تا اقدام فوق برای خوانندگان غیر متخصص روشن‌تر شود.

دکترین عملیات پدافند هوایی

دکترین پدافند هوایی ایران از دیرباز شامل سه اصل یا تدبیر عمده زیر است:

الف- پدافند منطقه‌ای در عمق:

تدابیر پدافند منطقه‌ای در عمق مستلزم رهگیری مقدماتی نیروهای دشمن در کوتاه‌ترین زمان پس از کشف و تک مستمر در تمام مسیری است که هدف طی می‌کند. نکته اصلی در موثر بودن پدافند هوا/فضا، وارد آوردن ضایعات و تلفات به دشمن در ماورای برد ریزش خاکستر رادیواکتیو (در مورد جنگ افزارهای اتمی) و در ماورای برد موشک‌های هوا به زمین است.

پدافند منطقه‌ای در عمق ایجاب می‌نماید، انهدام هواپیماهای سرنشین‌دار دشمن که مجهز به سیستم‌های پرتاب موشک از راه دور هستند، در عمق بیشتری مورد تک واقع گردند. مزایای پدافند منطقه‌ای در عمق را می‌توان به شرح زیر خلاصه کرد:

(۱) انهدام دشمن در دورترین فاصله ممکن از هدف، خطر آسیب‌پذیری یگان‌ها و تأسیسات خودی را کاهش می‌دهد.

(۲) امکان انهدام وسایل پرنده دشمن در ماورای برد موشک‌های هوا به زمین آنها تسهیل می‌شود.

(۳) خطر ریزش باران رادیواکتیو به مناطق پدافند شده به حداقل کاهش می‌یابد.

(۴) آشفتگی و اختلال طرح‌های حمله دشمن به حداکثر رسیده، تحرک و صرف انرژی نیروهای پدافند شونده و پدافند کننده کاهش می‌یابد.

(۵) فرصت کافی جهت واکنش لازم در برابر عملیات فریبنده و اقدامات ضد الکترونیکی وجود خواهد داشت.

(۶) قدرت آتش را می‌توان در منطقه مورد نیاز متمرکز نمود.

(۷) دشمن در طرح‌ریزی و اجرای تک در مناطق پدافند شده وسیع با مشکلات و مسائل زیادی روبرو خواهد شد.

ب- هدایت تمرکزی و اجرای غیرمتمرکز

ماموریت پدافند هوا/فضا در عملیات بر ضد نیروی هوایی باید تحت بالاترین هدایت متمرکز و اجرا غیر متمرکز انجام شده و منطبق با امکانات جنگ افزارها و اوضاع محیطی زمین باشد.

برای این که اطلاعات اساسی جهت اخذ تصمیم درباره انتخاب راه کار در اختیار فرمانده گذارده شود، اطلاعات مربوطه باید به طور مداوم و بدون انقطاع و بر مبنای وضع موجود در اختیار گذارده شود. این اطلاعات از طریق عملیات مداوم مراقبتی و شناسائی و کنترل اوضاع محیطی موجود و با توجه به ترتیب عمل تهدید جنگ افزارهای پدافندی تهیه می‌گردد.

واگذاری اختیار کافی به سازمان‌های عملیاتی کنترل کننده از طرف فرمانده پدافند هوایی منطقه به منظور حصول اطمینان از بکارگیری جنگ افزارها در سریع‌ترین سرعت ممکن و انجام واکنش‌های لازم طبق قواعد و روش مذکور.

پ- وجود انواع جنگ افزارها و تجهیزات مختلف

بهترین نوع انجام پدافند در عمق، بکارگیری انواع متنوع جنگ افزارها یا ترکیبی از آنها است.

هنگامی که دشمن با چندین نوع جنگ افزار متنوع روبرو گردد، مسائل و مشکلات تاکتیکی و فنی و نیز چندین برابر می‌شود. زیرا هر جنگ افزار با برخورداری از نوع هدایت، سرعت، حجم آتش و برد مؤثر مخصوص به خود می‌تواند جنگ افزارهای دیگر را تکمیل کرده و محدودیت‌های آنان را کاهش دهد.

هواپیمای شکاری رهگیر سرنشین‌دار با اجرای اقدامات ضدالکترونیکی و عملیات فریبنده موجب تلفات و ضایعات اولیه می‌گردند و قادرند اطلاعات مربوط به میزان و شدت حمله و نوع تاکتیک‌های بکار برده شده دشمن را گزارش نمایند. موشک‌های زمین به هوا با واکنش سریع، قدرت آتش زیاد و تمرکز آتش حداکثر نابودی را برای تک اولیه دشمن تأمین می‌نمایند.

برای برخورداری از مزایای روش هدایت متمرکز، لازم است کلیه جنگ افزارها با محیط، زمین و سیستم کنترل موجود سازگار باشند.

مراحل اجرای مأموریت‌های پدافند هوایی

سامانه پدافند هوایی مأموریت‌های عملیاتی خود را در چهار مرحله بشرح زیر انجام می‌دهد:

۱. کشف: کشف اشیا پرنده به دو طریق انجام می‌گیرد: راداری و دیده‌بانی بصری

اشیا پرنده که توسط رادار کشف می‌شوند بیدرنگ از طریق خطوط ارتباطی به رده‌های بالا گزارش می‌گردد. و همچنین اشیا پرنده‌ای که توسط دیده‌بانان رویت می‌شوند بلافاصله به رده‌های بالا منعکس می‌گردد.

۲. طبقه بندی (شناسائی): به دو طریق اشیا پرنده کشف شده طبقه بندی و شناسائی می‌شوند:

اصلی

تکمیلی

شناسائی اصلی با تطبیق دادن اطلاعات پروازی دریافت شده و ثبت شده امکان پذیر است. شناسائی تکمیلی به دو صورت امکان پذیر است:

برقراری تماس رادیویی با خلبان و گرفتن موقعیت آن

با استفاده از دستگاه‌های شناسائی ( ) و کد و مدهای قراردادی. مسئولیت شناسائی و طبقه بندی مسیرهای کشف شده

و اقدام تاکتیکی در سیستم پدافند هوایی با مراکز عملیات منطقه‌ای می‌باشد، مگر این که دستور دیگری از طریق سلسله مراتب فرماندهی ابلاغ شده باشد.

پس از کشف اشیا پرنده و تایید مسیر پروازی، مرکز عملیات منطقه‌ای موظف است حداکثر پس از دو دقیقه آن را به یکی از طبقات خودی، مجاز، ناشناس، مشکوک، بیگانه، مظنون به متخاصم، متخاصم، ویژه، هدف و خنثی طبقه بندی و شناسائی می‌نماید.

۳. رهگیری: اگر مرکز عملیات منطقه‌ای ( ) بعلت عدم دریافت اطلاعات پروازی و یا علل دیگر نتواند در زمان تعیین شده پروازهای کشف شده را در داخل قلمرو فضایی کشور جمهوری اسلامی ایران شناسائی نماید مبادرت به دستور (اسکرابل) از نزدیک‌ترین پایگاه به منظور رهگیری هواپیمای ناشناس می‌نماید.

رهگیری عبارت است از کنترل و هدایت هواپیمای شکاری طرح پدافندی به سمت هواپیماهای ناشناس در داخل قلمرو فضای کشور جمهوری اسلامی ایران به منظور شناسائی بصری و در صورت لزوم درگیری.

۴. درگیری: در صورتی که هواپیمای شکاری طرح پدافندی در حین رهگیری هدف را متخاصم تشخیص دهد، با هدایت افسران کنترل شکاری مستقر در با هواپیمای متخاصم در قلمرو فضای کشور جمهوری اسلامی ایران و در صورت لزوم در قلمرو فضای کشور دشمن درگیر شده و در صورت لزوم مبادرت به انهدام آن می‌نمایند.

مناطق پدافندی

مناطق پدافند هوایی به شرح زیر تقسیم بندی می‌گردند:

الف منطقه پدافند هوایی طبقه یک

منطقه‌ای است که رفت و آمد کلیه هواپیماهای خودی بر فراز آن ممنوع می‌باشد و بایستی روی هر شی پرنده که در این منطقه ظاهر می‌شود اجرای آتش نمود(مانند ایستگاه‌های رادار، مناطق حساس و حیاتی کشور) یگان‌های زمین به هوا در این منطقه آزادی عمل کامل را دارا خواهند بود.

ب- منطقه پدافند هوایی طبقه دو

منطقه‌ای است که فعالیت هواپیماهای خودی و یگان‌های پدافند زمین به هوا بر فراز آن تا اندازه‌ای محدود می‌باشد و هواپیماهای خودی بایستی با اعلام خبر قبلی، در سمت و بردی مشخص در آن منطقه پرواز نمایند، تا از بروز حوادث جلوگیری شود. مانند پرواز در دالان‌های تقرب در اطراف پایگاه‌ها.

پ منطقه پدافند هوایی طبقه سه:

منطقه‌ای است که رفت و آمد هواپیماهای خودی بر فراز آن آزاد می‌باشد و یگان‌های پدافند زمین به هوا فقط روی هواپیماهایی که دشمن تشخیص داده شوند، مجاز به اجرای آتش و تیراندازی می‌باشند. یگان‌های زمین به هوا در این منطقه در محدودیت کامل عمل می‌نمایند.

اعلام خطر

اخطار سریع و به موقع از نزدیک شدن شیئی پرنده و یا هدفی که توسط رادارها یا هر وسیله دیگری کشف گردیده است را اعلام خطر یا اعلام خبر گویند. اعلام خطر به دو دسته تقسیم می‌گردد:

الف اعلام خطر دور

عبارت است از اعلام خطری که از طریق مراکز عملیات منطقه‌ای (...) و با مراکز کنترل و گزارش (...) و یا سایر منبع مشابه، به منظور هشدار به یگان‌های زمین به هوا و یگان‌های ذینفع داده می‌شود.

ب- اعلام خطر نزدیک هوایی

اعلام خطری است که به وسیله رادارهای هدایت موشک یا کنترل آتش توپخانه و دیده‌بان‌های محلی به منظور آگاهی به پست فرمانده، مواضع جنگ افزارها و سایر یگان‌های ذینفع داده می‌شود.

وضعیت‌های کنترل جنگ افزار بکار می‌روند عبارتند از:

آتش به اختیار

در این وضعیت جنگ افزارها می‌توانند روی هر هواپیمایی اجرای آتش نمایند، مگر این که هواپیما خودی تشخیص داده شود. این کمترین محدودیت در کنترل جنگ افزار است.

آتش محدود

در این وضعیت فقط روی هواپیماهایی که دشمن تشخیص داده شده، اجرای آتش می‌شود. این تشخیص بر مبنای شرایطی است که می‌توان هواپیمایی را متخاصم اعلام نمود.

آتش بس

در این وضعیت روی هیچ هواپیمایی نباید اجرای آتش کرد، مگر به منظور دفاع از خود. فرمانده پایگاه پدافند شونده مجاز است از طریق پست فرماندهی مربوطه میزان کنترل محدودتری روی جنگ افزارهای پدافند زمین به هوا اعمال نماید. به عنوان مثال اگر وضعیت آتش محدود باشد و تعدادی هواپیمای خودی بخواهند از باند پرواز استفاده نمایند، فرمانده پایگاه می‌تواند تا خاتمه این عملیات فرمان آتش بس صادر نماید. در حالتی که فرمانده پایگاه پشتیبانی شونده معتقد باشد که نیروی هوایی دشمن دارای برتری است یا به کسب برتری نائل خواهد شد، ممکن است از فرمانده پدافند هوایی بخواهد که وضعیت جنگ افزار را در جهت آزادی عمل بیشتر جنگ افزار تغییر دهد.

اگر دشمن با تعداد خیلی زیادی هواپیما به یک منطقه حساس حمله کند و هواپیمای خودی در اختیار نبوده یا تعداد کمی در اختیار باشد، ممکن است تقاضای فوق بعمل آید.

کنترل فضا و منطقه جغرافیایی

الف کنترل فضا

با توجه به این که سازمان‌ها و یگان‌های متعددی از فضای هوایی کشور استفاده می‌کنند، سازمانی برای هماهنگ کردن نحوه استفاده از این فضا باید وجود داشته باشد. این سازمان از حرکت هواپیماهای خودی و دشمن مطلع بوده و ممکن

است در یک منطقه خاص و در یک مدت زمانی بخصوص یا در مورد هواپیماهای مشخصی، آتش جنگ افزارهای پدافند زمین به هوا را کنترل و محدودیت‌هایی برای اجرای تیر ایجاد نماید.

این کنترل ممکن است شامل تعیین دالان‌های بی خطر برای فراهم کردن امکان عبور هواپیماهای خودی، بدون این که با آتش جنگ افزارهای پدافند زمین به هوا مواجه شوند یا تعیین مسیرهای ممنوعه برای جلوگیری از پرواز هواپیماهای خودی در یک منطقه بخصوص باشد.

هر نوع اقدام کنترلی که مانع عملیات هواپیماهای خودی شده و محدودیتی برای آنها ایجاد نماید یا در میزان ایمنی آنها اثر بگذارد، باید با تایید مقام کنترل کننده فضا باشد.

علاوه بر برقراری کنترل روی آتش جنگ افزارها در زمان و مکان معین، فرمانده پدافند هوایی منطقه باید مناطق درگیری جنگ افزارها را به شرح زیر با هماهنگی پایگاه هوایی مربوطه مشخص و پس از تصویب به مرحله اجرا بگذارد.

- منطقه درگیری هواپیماهای شکاری

- منطقه درگیری موشک‌ها (برد متوسط)

- منطقه درگیری توپ‌ها و موشک‌های ارتفاع کم

این منطقه بندی کمک بیشتری به فرمانده پدافند منطقه در جهت کنترل هواپیماهای جنگنده و جنگ افزارهای پدافند زمین به هوا می‌نماید. هر منطقه قسمتی از فضا را مشخص می‌نماید، که در موقع جنگ هوایی در آن منطقه از نوع بخصوصی جنگ افزار پدافند زمین به هوا یا هواپیمای جنگنده برای مقابله با دشمن استفاده می‌شود.

اگر هدف هوایی از ارزش خاصی برخوردار باشد، ممکن است با هواپیمای جنگنده و جنگ افزارهای پدافند زمین به هوا به طور همزمان با آن درگیر شد. در این صورت اعمال کنترل شدیدتری از طریق مراکز کنترل و گزارشات و مراکز عملیات منطقه ضروری خواهد بود.

ب کنترل جغرافیائی

جنگ افزارهای پدافند زمین به هوا به منظور اطمینان از درگیر شدن با خطرناک‌ترین هواپیما از قواعد کنترل جغرافیائی استفاده می‌نمایند.

این قواعد شامل واگذاری منطقه عمل اصلی به هر یک از جنگ‌افزارهایی است که از منطقه یا تاسیسات به‌خصوص پدافند به‌عمل می‌آورد. در این شرایط هر جنگ‌افزار معمولاً آتش خود را روی خطرناک‌ترین هواپیمای موجود در منطقه عمل اصلی یا نزدیک‌ترین هواپیما به منطقه عمل اصلی خود متمرکز می‌نماید.

وضعیت‌های کنترل

یکی دیگر از جنبه‌های کنترل آتش روشی برای واگذاری هدف است. این روش را قواعد درگیری مشخص می‌نماید.

الف کنترل تمرکزی

رده بالاتر هدف را به طور مستقیم به سیستم‌های موشکی واگذار می‌کند. تا آنجا که مقدور است باید این حالت کنترل اعمال شود، مگر وقتی که به علت محدودیت‌های مخابراتی، سرعت عمل در جنگ هوایی یا عدم توانایی یگان بالاتر در کشف هدف‌های ارتفاع پائین کنترل جنگ هوایی مقدور نباشد.

ب- کنترل غیر تمرکزی

در صورت وجود محدودیت‌های بالا، رده بالاتر عمل یگان‌های موشکی را نظارت کرده و به منظور حصول اطمینان از درگیر شدن سیستم با خطرناک‌ترین هدف و ممانعت از درگیری با هواپیمای خودی نسبت به اختصاص هدف و صدور فرمان درگیری اقدام می‌نماید.

پ خود گردانی

در صورت قطع ارتباط با رده بالاتر (گردان، گروه...) یگان موشکی به اختیار خود عمل کرده و مسئولیت کامل درگیری با هواپیماهای دشمن را عهده دار می‌شود.

در این شرایط، درگیری با توجه به فرمان جاری کنترل جنگ‌افزار و معیار شناسائی هواپیما به عنوان متخاصم (در لحظه قطع ارتباط) انجام شده یا به منظور فوق از روش‌های جاری ابلاغی توسط رده بالاتر استفاده می‌شود.

گروه پدافندی هوایی یا گردان پدافند زمین به هوا که حالت خود گردانی را اختیار می‌نماید، می‌تواند برای رده‌های پائین‌تر، از روش‌های کنترل تمرکزی و یا غیر تمرکزی استفاده نماید.

وضعیت خود گردانی در صورتی اتخاذ می‌گردد که رده کنترل کننده آتش امکان دور کردن کلیه هواپیماهای خودی از

منطقه عمل جنگ افزار مورد نظر را داشته و ایمنی پرواز هواپیماهای خودی تامین گردیده و این موضوع در روش جاری عملیاتی و یا دستور عملیاتی قید شده باشد.

آشنایی با سامانه موشکی کلاس رعد سپاه پاسداران

رعد یک سامانه موشکی زمینی به هوا است که توسط سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ایران ساخته شده است. از این سامانه موشکی در جریان رژه نیروهای مسلح ایران در تاریخ ۳۱ شهریور ۱۳۹۱ رونمایی شد.

الف) پرتابگر

پرتابگر سامانه موشکی رعد، یک خودروی ۶ چرخه می باشد که شباهت ویژه ای به نمونه چرخدار به کار رفته در سامانه سطح به هوای بوک-ام-۲۱ روسی دارد، و حامل یک مجموعه سه تایی از موشک رعد است که دو درجه آزادی سمتی و ارتفاعی داشته و در برخی نمونه ها مجهز به رادار هم بوده و به نظر می رسد زیر قسمت موشک ها محلی برای استقرار خدمه داشته باشد.

به نظر می رسد این پرتابگر باید حامل تجهیزات مخابراتی و سامانه های نمایش وضعیت اهداف و تخصیص آن ها به هر یک از پرتابگرهای درگیر در هر آتشبار و سامانه های پردازش راداری برای نمونه مربوطه هم باشد.

سامانه رعد به کمک این پرتابگر از مزیت بسیار مهم تحرک کامل برخوردار شده که در قیاس با سامانه های مرصاد و صیاد-۱ آن را بسیار ارزشمندتر می کند، زیرا وجود پدافند متحرک در آرایش دفاعی، قابلیت های ویژه ای در بقا پذیری رزمی ضمن پوشش سریعتر و بهتر مناطق جغرافیایی مختلف ایجاد می کند.

شباهت ویژه این پرتابگر به نمونه مورد استفاده در نسل جدید سامانه تور-ام-۱ یعنی تور-ام-۲ و به خاطر آوردن داستان ورود اسکاد به ایران این تصور را ایجاد می کند که در صورت تولید نمونه بومی از سامانه تور احتمالاً همین پرتابگر حامل موشک های آن خواهد بود.

ب) تاریخچه

طی مانورهای سال ۲۰۱۲ نیروی دریایی ایران با موفقیت سامانه دفاع هوایی رعد را آزمایش کرد، اما هنوز مشخص نیست که آیا موشک‌هایی که نیروی دریایی استفاده کرد همان موشک‌های طائر ۲ نیروی هوایی سپاه پاسداران باشند و ممکن است این تنها شباهت دو سامانه دفاع هوایی باشد. در ۲۰۱۴ نیروی هوایی سپاه پاسداران چهار نوع ترکیب مختلف از سامانه دفاع هوایی رعد را معرفی کرد. سامانه سوم خرداد تالر که به موشک‌های طائر ۲بی، رادار آرایه فازی مجهز است و می‌تواند دو پرتابگر را هدایت کند. تبس تالر که دارای رادار گنبدی سفید است و موشک طائر ۲ الف دارد، سامانه علم‌الهدی که سامانه‌های رهگیری الکترواپتیکی دارد و موشک طائر ۲ و سامانه طائر ۲ که پرتابگرهای چرخ دار جدید دارد و روی خودروهای مجزا کار می‌کند و بردش به ۸۰ کیلومتر می‌رسد.

هوایمای بدون سرنشین گلوبال هاوک

این نوع پرنده، جت بی سرنشین ۴- گلوبال هاوک می‌باشد. ۴- پرنده بی سرنشین با سقف پرواز و پایایی بالایی است. از موتور توربوفن رولزرویس ۳۰۰۷ نیرو می‌گیرد و پایایی بیشینه آن ۴۲ ساعت است. نیروی هوایی آمریکا در جنگ با عراق بویژه در هنگام توفان شن روزهای ۲۴ و ۲۷ مارس، با بهره‌گیری از رادار روزنه ساختگی و دوربین‌های فرسوخ این پرنده به کشف و شناسایی اهداف در خاک عراق نمود. دو فروند از ۴ فروند گلوبال هاوک عملیاتی در جنگ علیه عراق در امارات متحده عربی مستقر بودند که یکی از آنها در نقش شناسایی و هدف‌یابی فعال بود. ماموریت‌های گلوبال هاوک از پایگاه بیل واقع در کالیفرنیا کنترل می‌شد. این مکان پایگاه اصلی برنامه ریزی، کنترل و هدایت پرنده‌های بی‌سرنشین و تحلیل و بررسی اطلاعات و تصاویر دریافتی به وسیله آنهاست. حدود ۱۵ دقیقه طول می‌کشد تا مقامات نیروی هوایی می‌توانستند، فرامین جمع‌آوری اطلاعات تا برنامه‌ریزی عملیات و حمله به اهداف را کامل کنند. رادار روزنه ساختگی، اصلی‌ترین حسگر برای هدف‌یابی در پرنده گلوبال هاوک بود، به ویژه در هنگام توفان که حسگرهای اپتیکی کارایی خود را از دست می‌دادند. مدت زمانی که بطور کامل گلوبال هاوک در آسمان می‌ماند، اغلب ۸ ساعت بود، اما در مواردی برای یک روز کامل در آسمان مستقر بود. ۴- پرنده بی‌سرنشین با سقف پرواز و پایایی بالا است. یکی از دلایل طراحی و ساخت این پرنده، پاسخگویی در شرایط اضطراری و پیمودن ۸۳۵۰ کیلومتر در ۱۴ ساعت، ماندن در ارتفاع ۶۰۰۰۰ پایی بر فراز منطقه عملیاتی به مدت بیش از ۲۲ ساعت و پس از آن ۵ ساعت پرواز برای فرود در یک پایگاه هوایی عملیاتی پیشرو است. گلوبال هاوک نخستین پرواز خود را در سال ۱۹۹۸ انجام داد و تا اواخر سال ۲۰۰۱ پنج فروند از آن ساخته شد که یکی از آنها به دلیل ارسال تصادفی سیگنال پایان دادن به پرواز سرنگون شد. بهای نهایی نمونه تولیدی آن ۳/۱۵ میلیون دلار برآورد شده است. تجهیزات استاندارد آن شامل دوربین اپتیکی دیجیتال با توان تفکیک بالای ریکان/ اپتیکال و مجموعه حسگر یکپارچه ری تیان و یک رادار / ری تیان می‌شود. مجموعه حسگر یکپارچه خود یک تصویرساز گرمایی ری تیان و یک دوربین دیجیتال کدک را در بر می‌گیرد. رادار / ری تیان در حالت جستجو در مساحتی وسیع، نواری با پهنا ۱۰ کیلومتر به موازات مسیر پرواز هوایما، هوایما را پوشش می‌دهد و در این حالت می‌تواند بیش از ۱۰۰۰۰۰ کیلومتر مربع را در ۲۴ ساعت پوشش دهد توان تفکیک آن در حالت نقطه ای که منطقه ای با

مساحت ۲ کیلومتر مربع را جستجو می‌کند، ۳/۰ متر است همچنین این پرنده بیسرنشین چندی پیش یک پروازهای آزمایشی با محموله جاسوسی الکترونیکی ساخت شرکت ، را از پایگاه نورد هولز نیروی دریایی آلمان با موفقیت پشت سر گذاشت. در سال ۱۹۹۹ ، یک فروند گلوبال هاوک مسافت میان فلوریدا تا پرتقال را به صورت رفت و برگشت، بدون سوختگیری مجدد پرواز کرد. در آوریل ۲۰۰۱ نیز یک فروند دیگر از پایگاه ادواردز در کالیفرنیا برخاست و پس از ۴/۲۳ ساعت پرواز و پیمودن تقریباً ۱۴۰۰ کیلومتر در پایگاه هوایی ادیندبورک در جنوب استرالیا فرود آمد. بنظر می‌رسد هواپیمای بدون سرنشین ۴- بلاک ۵ گلوبال هاوک کنونی به مرور جای خود را به بلاک ۲۰ با بالی بزرگتر، موتوری توانمندتر و گنجایش حمل محموله‌ای بیشتر خواهد داد. از سوی دیگر ، برای تکمیل یک نمونه بین‌المللی از پرنده بی‌سرنشین گلوبال هاوک با نام یوروهاوک با شرکت نورث‌رپ گرومن همکاری می‌کند.